

मीठे बच्चे – एक बाबा नै नमस्वरुप एकट्ठर हुनहुनछ, जसले पतितहरूलाई पावन बनाउने कार्य गरनुहुनछ। बाबाले जसतो कार्य कसैले गर्न सकदैन ?

परश्चः– सन्यासीहरूको योग जिसमानी योग हो, रूहानी योग बाबाले नै सिकाउनु हुनछ, कसरी?

उत्तरः– सन्यासीहरूले ब्रह्म तत्त्वसँग योग लगाउन सिकाउँछन्। अब तयो त निवासस्थान हो। तयसैले तयो जिसमानी योग भयो। तत्त्वलाई सुप्रीम भनिदैन। तिमी बच्चाहरूले सुप्रीम आत्मासँग योग लगाउँछौ तयसैले तिम्रो योग रूहानी योग हो। यो योग बाबाले मात्रै सिकाउन सक्नुहुनछ, अरू कसैले पनि सिकाउन सकदैन किनकि उहाँ नै तिम्रो रूहानी बाबा हुनहुनछ।

गीतः– तू प्यार का सागर है ...

ओम् शान्ति। प्यारा बच्चाहरू! धेरै मानिसले भन्छन्– ओम् शान्ति अर्थात् आफ्नो आत्माको परिचय दिनछन्। तर स्वयंले बुझ्न सकदैनन्। ओम् शान्तिको अर्थ धेरै निकालछन्। कसैले भन्छन्– ओम् अर्थात् भगवान। तर होइन, यो आत्माको भन्छ ओम् शान्ति। अहम् आत्माको स्वधर्म हो नै शान्ति तयसैले भन्छन्– म हुँ शान्त स्वरूप। यो मेरो शरीर हो, जसद्वारा मैले करम गरछु। कति सहज छ। तयसैगरी बाबाले पनि भन्छन्हुनछ– ओम् शान्ति। तर सबैको बाबा हुनाले, बीजरूप हुनाले जो रचना रूपी वृक्ष छ कल्पवृक्ष, तयसको आदि-मध्य-अन्त्यलाई जान्दछु। जसले तिमिले कुनै पनि वृक्ष हेर्यौ भने तयसको आदि, मध्य, अन्त्यलाई जान्न सक्छौ, तयो बीज त जड हो। तयसैले बाबा समझाउनु हुन्छ– यो कल्प वृक्ष हो, यसको आदि, मध्य, अन्त्यलाई तिमिले जान्न सकदैनौ, मैले जान्दछु। मलाई भन्छन् नै – ज्ञानको सागर। मैले बसेर तिमी बच्चाहरूलाई आदि, मध्य, अन्त्यको रहस्य समझाइरहेको छु। यो जुन नाटक हो, जसलाई ड्रामा भनिन्छ, जसका तिम्री कलाकार हौ। बाबा भन्छन्हुनछ– म पनि कलाकार हुँ। बच्चाहरूले भन्छन्– हे बाबा पतित-पावन कलाकार बनेर आउनुहोस्, आएर पतितहरूलाई पावन बनाउनुहोस्। अहिले बाबा भन्छन्हुनछ– मैले एकट्ठ (कार्य) गरिरहेको छु। मेरो पारट केवल यस संगमको समयमा नै हुन्छ। यसमा पनि मेरो आफ्नो शरीर छैन। म यस शरीरद्वारा कार्य गरछु। मेरो नाम शिव हो। बच्चाहरूलाई नै त समझाइनछ नि। पाठशाला कुनै बाँदर वा जनावरहरूको लागि त हुँदैन। तर बाबा भन्छन्हुनछ– मनुष्यमा यी ५ विकार हुनाले अन्तःकार त मनुष्यको जसतो छ तर करतव्य बाँदरको जसतै छ। बच्चाहरूलाई बाबाले समझाउनु हुन्छ– पतित त सबैले आफूलाई भन्छन् नै। तर यो जानेका छैनन् – हामीलाई पतित कसले बनाउँछ र पावन फेरि को आएर बनाउनुहुन्छ? पतित-पावन को हुनहुन्छ? जसलाई बोलाउँछन्, तर केही पनि बुझ्न सकदैनन्। यो पनि जानेका छैनन् – हामी सबै कलाकार हौ। हामी आत्माको यो चोला लिएर पारट खेलछौ। आत्मा परमधामबाट आउँछ, आएर पारट खेलछ। सारा खेल यहाँको नै बनेको छ। दुनियाँलाई पावन, दुनियाँलाई पतित कसले बनायो? रावणले। गायन पनि गरछन्– रावणको लंकामा राज्य थियो। बाबाले बेहदमा लै जानुहुन्छ। हे बच्चाहरू! यो सारा सृष्टि बेहदको टापू हो। तयो त हदको लंका हो। यस बेहदको टापूमा रावणको राज्य छ। पहिला रामराज्य थियो अब रावण राज्य छ। बच्चाहरूले भन्छन्– बाबा रामराज्य कहाँ थियो? बाबा भन्छन्हुनछ– प्यारा बच्चाहरू! तयो त यहाँ थियो नि, जसलाई सबैले चाहन्छन्।

तिमी आदि सनातन देवी-देवता धर्मका हौ, हिन्दु धर्मका होइनौ। मीठे-मीठे सिकीलधे प्यारा बच्चाहरू! तिमी नै पहिला सुरुमा यहाँ थियौ। तिम्रीलाई तयो सतयुगको राज्य कसले दिएको थियो? अवश्य स्वरूप स्थापना गर्ने परमपिताले नै यो वरसा दिनहुन्छ। बाबा समझाउनु हुन्छ– कति अरू अरू धर्ममा परिवर्तन भएका छन्। जब मुसलमानहरूको राज्य थियो, तब धेरैलाई मुसलमान बनाए। क्रिश्चियनको राज्य थियो, तयतिबेला धेरैलाई क्रिश्चियन बनाए। बौद्धिष्टको त यहाँ राज्य पनि

भएन तापनि धेरैलाई बौद्धी बनाए। परिवर्तन गरेका छन् आफ्नो धर्ममा। आदि सनातन धर्म जब परायः लोप हुन्छ अनि मात्र फेरि त्यस धर्मको स्थापना हुन्छ। बाबा तिमिहरू सबै बच्चाहरूलाई भननुहुन्छ- प्यारा बच्चाहरू! तिमिहरू सबै आदि सनातन देवी-देवता धर्मका थियो। तिमिले ८४ जनम लियो। ब्राह्मण, देवता, कषत्रिय.... वरुणमा आयौ। अब फेरि ब्राह्मण वरुणमा आएका छौ देवता वरुणमा जानको लागि। गायन पनि गरछन्- ब्राह्मण देवताय नमः। पहिला ब्राह्मणको नाम लिनछन्। ब्राह्मणहरूले नै स्वर्ग बनाएका हुन्। यो हो नै भारतवर्षको प्राचीन योग। पहिला सुरुमा जुन राजयोग थियो, जसको गीतामा वरुण छ। गीताको योग कसले सिकायो? यो बिरसेका छन्। बाबा समझाउनु हुन्छ- प्यारा बच्चाहरू! योग त मैले सिकाएको थिएँ। यो हो रूहानी योग। बाँकी सबै हुन् जिसमानी योग। सन्यासी आदिले जिसमानी योग सिकाउँछन्, भन्छन्- ब्रह्मसँग योग लगाऊ। त्यो त गलत हुन जान्छ। ब्रह्म तत्त्व त निवासस्थान हो। त्यो कुनै सुपरीम रूह होइन। बाबालाई बिरसेका छन्। तिमिले पनि बिरसेका थियो। तिमिले आफ्नो धर्मलाई बिरसियो। यो पनि ड्रामामा निश्चित छ। बेलायतमा योग थिएन। हठयोग र राजयोग यहाँ नै हुन्छ। ती निवृत्ति मार्गका सन्यासीले कहिल्यै राजयोग सिकाउन सक्दैनन्। सिकाउँछ उसैले जसले जानेको हुन्छ। सन्यासीहरूले त राजाई पनि छोडिदिन्छन्। गोपीचन्द्र राजाको उदाहरण छ नि। राजाई छोडेर जंगलमा गए। त्यसको पनि कथा छ। सन्यासी त राजाई छुटाउनेहरू हुन्, उनले फेरि राजयोग कसरी सिकाउन सक्छन्। यस समयमा सारा वृक्ष जीरण भएको छ। अब ढल्यो कि ढल्यो। कुनै पनि वृक्ष जब जीरण हुन्छ अनि अनन्तमा त्यसलाई ढाल्नु पर्ने हुन्छ। त्यसैगरी यो मनुष्य सृष्टि रूपी वृक्ष पनि तमोपरधान छ, यसमा कुनै सार छैन। यसको अवश्य विनाश हुन्छ। यो भन्दा पहिला यहाँ आदि सनातन देवी-देवता धर्मको स्थापना गर्नु पर्ने हुन्छ। सत्ययुगमा दुरगति भएको कोही हुँदैन। उनले बेलायतमा गएर योग सिकाउँछन् तर त्यो हो हठयोग। ज्ञान बिल्कुलै हुँदैन। अनेक प्रकारका हठयोग छन्। यो हो राजयोग, यसलाई रूहानी योग भनिन्छ। ती सबै हुन् जिसमानी। मनुष्यले मनुष्यलाई सिकाउँछन्। बाबाले बच्चाहरूलाई समझाउनु हुन्छ- मैले तिमिलाई एकै पटक यो राजयोग सिकाउँछु अरू कसैले कदाचित् सिकाउन सक्दैन। रूहानी बाबाले रूहानी बच्चाहरूलाई सिकाउनु हुन्छ- म एकलाई याद गर्यौ भने तिम्रा सबै पाप मेटिन्छन्। हठयोगीले कहिल्यै यसतो भन्न सक्दैनन्। बाबा आत्माहरूलाई समझाउनु हुन्छ। यो नयाँ कुरा हो। बाबाले तिमिलाई अहिले देही-अभिमानी बनाइरहनु भएको छ। बाबाको देह छैन। यिनको तनमा आउनु हुन्छ, भननुहुन्छ यिनको नाम फेरिदिन्छ किनकि मरजीवा बनेका छन्। जस्तै गृहस्थी सन्यासी बने भने मरजीवा बन्छन्, गृहस्थ आश्रम छोडेर निवृत्ति मार्ग लिएका हुन्छन्। त्यसैले तिम्रो पनि मरजीवा बनेपछि नाम परिवर्तन हुन्छ। पहिला सुरुमा वतनबाट सबैका नाम ल्याएका थिए फेरि जो आश्चर्यवत् सुनन्ती, कथन्ती, भागन्ती भए त्यसपछि नाम आउन बन्द भयो। त्यसैले अब बाबा भननुहुन्छ- मैले नाम दिऊँ तर फेरि भागे भने त फाल्नु हुन जान्छ। पहिला आउनेहरूको जुन नाम राखेँ, ती धेरै रमणिक थिए। अब राखिँदैन। उनीहरूको राख्ने राम्रो हुन्छ, जो सदैव कायम रहन सक्छन्। धेरैको नाम राखियो फेरि बाबालाई छोडेर गए त्यसैले अब नाम फेरिँदैन। बाबाले समझाउनु हुन्छ- यो ज्ञान क्रिश्चियनको बुद्धिमा पनि बसछ। यति बुझ्छन्- राजयोग निराकार बाबाले नै आएर सिकाउनु भएको थियो। बाबालाई याद गर्नाले नै पाप भस्म हुन्छ र हामी आफ्नो घर जान्छौ। जो यस धर्मको हो, अन्य धर्ममा परिवर्तन भएको छ भने ऊ टिकछ। तिमिले जानेका छौ- मनुष्यले मनुष्यको सद्गति गर्न सक्दैन। यी दादा पनि मनुष्य हुन्, यिनले भन्छन्- मैले कसैको सद्गति गर्न सक्दिन। यो त बाबाले हामीलाई सिकाउनु हुन्छ। तिम्रो सद्गति पनि यादद्वारा हुन्छ। बाबा भननुहुन्छ- प्यारा बच्चाहरू! हे आत्माहरू, मसँग योग लगायौ भने तिम्रो विकरम विनाश हुन्छ। तिम्रो पहिला सतोपरधान पवित्र थियो फेरि मैला चढ्दै गयो। जो पहिला देवी-देवता २४ क्यारेट सुन थिए, अब फलाम जस्तै बनेका छन्। यो योग कल्प-कल्प तिमिले सिकनुपर्छ। तिमिले जानेका छौ- त्यसमा पनि कसैले पूरा जानेका छन्- कसैले कम जानेका छन्। कोही त यसै हेरन आउँछन्- यहाँ के सिकाउँदा रहेछन्? ब्रह्माकुमार-कुमारीहरू यति धेरै बच्चाहरू छन्। अवश्य परजापिता ब्रह्मा हुनुपर्छ नि, जसका यति बच्चाहरू बनेका छन्, अवश्य केही छ। त्यसैले गएर उनीहरूसँग सोध्नु त सही। तपाईंलाई परजापिता ब्रह्माबाट के मिलेछ? सोध्नुपर्छ नि! तर यति बुद्धि पनि छैन। यहाँको लागि खास

भनछन्। गायन पनि गरिन्छ- पतथरबुद्धि सो पारसबुद्धि। पारसबुद्धि सो पतथरबुद्धि। सतययुग तरैतामा पारसबुद्धि गोलडै न एजै ड थिए फेरि सिलभर एजमा २ कला कम भयो तयसैले नाम रहन गयो चन्द्रवशी किनकि फेल भए। यो पनि पाठशाला हो। ३३ अंक भन्दा जो तल हुन्छन्, ती फेल हुन्छन्। राम-सीता फेरि उनको डिनायसटी, सम्पूर्ण हुँदैनन् तयसैले सूर्यवशी बनन सकदैनन्। कोही त फेल हुन्छन् नि किनकि परीक्षा पनि धेरै ठूलो छ। पहिला सरकारी आई.सी.एस.को ठूलो परीक्षा हुन्थ्यो। सबैले कहाँ पढ्न सक्थे र! करोडौंमा कोही निसक्नछन्। कोही सूर्यवशी महाराजा-महारानी बनन चाहेंमा उनले धेरै मेहनत गर्नुपर्छ। मममा बाबाले पनि पढिरहेका छन्, श्रीमत् अनुसार। यिनले पहिलो नम्बरमा पढ्छन् फेरि जसले माता-पितालाई फलो गरछन्, उनै उहाँको तख्तमा बस्छन्। सूर्यवशी ८ डिनायसटी चलछ। जस्तै एडवरड द फस्ट, द सेकेण्ड चलछ। तिम्रो कनेक्शन यी क्रिश्चियनसँग अधिक छ। क्रिश्चियन घरानाकाले भारतको राजाई निलेका हुन्। भारतको अथाह धन लिएर गए। फेरि विचार गर- सतययुगमा कति अथाह धन हुन्छ। त्यहाँको तुलनामा त यहाँ केही पनि होइन। त्यहाँ सबै खानीहरू भरिपूर्ण हुन्छन्। अब त हर चीजको खानी खाली हुँदै जान्छन्। चक्र दोहोरिएपछि फेरि सबै खानी भरिपूर्ण हुन्छन्। प्यारा बच्चाहरू! तिमीले अब रावणलाई जितेर राजाई लिइरहेका छौ। फेरि आधाकल्प पछि यो रावण आउँछ फेरि तिमीले राजाई गुमाउँछौ। अहिले सबै कौडी समान बनेका छन्। मैले तिमीलाई हीरा जस्तो बनाएको थिएँ। रावणले तिमीलाई कौडी जस्तो बनायो। बुझ्दैनन्- यो रावण कहिले आयो? हामीले किन उसलाई जलाउँछौ? भन्छन्- यो रावण त परम्परादेखि चलदै आएको हो। बाबा समझाउनु हुन्छ- आधाकल्प पछि यो रावण राज्य सुरु हुन्छ। विकारी बन्नाले आफूलाई देवी-देवता भन्न सक्दैनन्। वास्तवमा तिमी देवी-देवता धर्मका थियौ। तिमीले जति सुख कसैले देख्न पाउँदैन। सबै भन्दा अधिक गरिब पनि तिमी बनेका छौ। अरू धरमावलम्बी पछि वृद्धि हुन्छन्। कराइसट आए, पहिला त धेरै कम थिए। जब धेरै हुन्छन्, तब त राजाई गर्न सक्छन्। तिमीलाई त पहिला राजाई मिलेको छ। यो त सबै ज्ञानको कुरा हो। बाबा भन्छन्- हे आतमाहरू! म बाबालाई याद गर। आधाकल्प तिमी देह-अभिमानी रह्यौ। अब देही-अभिमानी बन। घरी-घरी यो बिरसिन्छौ किनकि आधाकल्पको खिया परेको छ। यस समयमा तिमी ब्राह्मण चोटी हो। तिमी हो सबै भन्दा ऊँच। सन्यासीहरूले ब्रह्मसँग योग लगाउँछन्, तयसबाट विकर्म विनाश हुँदैन। हरेकलाई सतो रजो तमोमा आउनु अवश्य छ। फरकेर कोही पनि जान सक्दैन। जब सबै तमोप्रधान बन्छन्, अनि बाबा आएर सबैलाई सतोप्रधान बनाउनु हुन्छ अर्थात् सबैको ज्योति बलछ। हरेक आत्मालाई आ-आफ्नो पारट मिलेको छ। तिमी हो हीरो-हीरोइन पारटधारी। तिमी बच्चाहरू सबै भन्दा उच्च हो, जसले राज्य लिनछौ फेरि गुमाउँछौ, अरू कसैले राज्य लिँदैनन्। उनले राज्य लिनछन्, बाहुबलद्वारा। बाबाले समझाउनु भएको छ- जो विश्वका मालिक थिए, उनै बन्छन्। सत्य राज्योग बाबा सिवाय कसैले सिकाउन सक्दैन। जुन सिकाउँछन्, ती सबै अयथार्थ योग हुन्। फरकेर त कोही पनि जान सक्दैन। अहिले हो अनृत्य। सबै दुःखबाट छुट्छन्, फेरि नम्रवार आउनु छ। पहिला सुख देख्नु छ, फेरि दुःख देख्नु छ। यी सबै बुझ्नु परने कुरा हुन्। भनिन्छ- हथ कार डे दिल यार डे। काम गरिराख बाँकी बुद्धि योग बाबासँग होस्।

तिमी आतमाहरू परियतमा हो, एक परियतमका। अहिले उहाँ परियतम आउनु भएको छ। सबै आतमाहरूलाई सुन्दर फूल बनाएर लिएर जान्छु। बेहदका परियतम र बेहदका परियतमा हुन्। भन्छन्- म सबैलाई लिएर जान्छु। फेरि गएर नम्रवार पुरुषार्थ अनुसार पद पाउँछौ। ठीक छ, गृहस्थ व्यवहारमा बस। बच्चाहरूलाई समहाल गर। हे आतमाहरू! तिम्रो दिल बाबातरफ होस्। यही यादको अभ्यास गर्दै गर। बच्चाहरूले जानेका छन्- बाबालाई याद गर्नाले अब हामी स्रवर्गवासी बन्छौ। विद्यार्थीहरू त धेरै खुसीमा रहनु पर्छ। यो त धेरै सहज छ। ड्रामा अनुसार सबैलाई मार्ग बताउनु छ। कसैसँग वादविवाद गर्न आवश्यक छैन। अहिले तिम्रो बुद्धिमा सारा ज्ञान आइसकेको छ। बिरामी निको भएपछि बधाई दिनछन्। यहाँ त सारा दुनियाँ रोगी छन्। थोरै समयमा जयजयकार हुन्छ। अचछा!

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरू प्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी

बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते । रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते ।

धारणाको लागि मुख्य सार:-

१) सच्चा-सच्चा परियतमा बनेर हातले काम गर्दै बुद्धिद्वारा परियतमलाई याद गर्ने अभ्यास गर्नु छ । बाबाको यादद्वारा हामी स्वर्गवासी बनिरहेका छौं, यस खुसीमा रहनु छ ।

२) सूर्यवशी डिनायसटीमा तखतनशीन बन्नको लागि माता-पितालाई पूरा-पूरा फलो गर्नु छ । बाबा समान ज्ञानको सागर बनेर सबैलाई मार्ग बताउनु छ ।

वरदान:- अटुट कनेक्शनद्वारा करेन्टको अनुभव गर्ने सदा मायाजित, विजयी भव
जसरी बिजुलीको शक्तिले यसतो करेन्ट लगाउँछ, जसकारण मनुष्य टाढा पुगेर गिरन्छ,
बै होस हुन्छ । यसैगरी ईश्वरीय शक्तिले मायालाई टाढा फ्याँकि देओस् । यसतो करेन्ट हुनु
परछ तर करेन्टको आधार कनेक्शन हो । हिँड्दा-डुल्दा हर सेकेन्ड बाबासँग
कनेक्शन जुटेको होस् । यसतो अटुट कनेक्शन भयो भने करेन्ट आउँछ र मायाजित,
विजयी बन्छौ ।

सलोगन:- तपस्वी उसलाई भनिन्छ, जो राम्रो नराम्रो कर्म गर्नेको प्रभावको बन्धनबाट मुक्त छ ।